

Sveriges folk är lagd i en vågskål

När man ser tillbaka på den svenska historien de senaste 200 åren kan man konstatera att prövningar och katastrofer ofta har följts av andligt uppvaknande som resulterat i väckelsetider. Året 1814 utkämpade Sverige ett krig mot Norge som skulle bli det sista kriget för en svensk armé och det året inleddes en tvåhundraårig fredstid för Sveriges folk. Det dröjde visserligen några årtionden därefter innan väckelsen bröt ut på allvar men när den kom blev den kraftig och ihållande. När sedan första världskriget inleddes, den 28 juli 1914, besparades svenska folket det helvete som miljoner människor fick uppleva under de drygt fyra år som kriget pågick. Men en ny väckelsetid bröt fram över landet som gick under namnet pingstväckelse. Trettio år därefter, när det andra världskriget pågick för fullt i Europa, hölls vårt fosterland utanför också detta fruktansvärda inferno. Dock hängde det bara på en timme då Hitler hade för avsikt att invadera Sverige ifrån Norge och Danmark 1941. Men av något skäl drog han tillbaka sin order. Åren som följde präglades av ett andligt uppvaknande då många människor kom till tro och blev helande från olika krämpor. Efter ytterligare tio år var Sverige illa ute igen då Stalin hade långtgående planer på att invadera Sverige och Norge för att få tillgång till Atlantkusten. Men genom profeter, sådan som Anton Johansson och Birger Claesson, som såg syner och fick budskap om dessa planer, kunde Guds folk varnas och en böneväckelse bröt fram över landet som räddade Sverige från denna invasion.

När vi nu är inne i 2014 har vi anledning att tänka tillbaka med tacksamhet på hur vårt land varit förskonat från krig och annat elände de senaste 200 åren, men samtidigt se med öppna ögon på vad som händer i landet idag. Redan före nyår fick jag en känsla av att detta år kommer att föra med sig något speciellt. En natt i mars, då jag hade svårt att sova och tänkte på den andliga situationen i Sverige, kom tanken till mig - I år har det gått fyrtio år sedan vi upplevde en andlig förnyelsevåg i landet då Guds Ande verkade mäktigt. Det var många positiva tecken som pekade på en ny tid för Guds folk då man kände att vi skulle kunna "inta landet" tillsammans. Men det blev inte så. Istället har dessa fyrtio år generellt sett varit som en andlig ökenvandring för Guds folk med stadigt vikande medlemssiffror och många nedlagda församlingar och samfund som krympt och gått samman för att därigenom försöka hålla ställningarna. Under samma period har sekulariseringen och ett ifrågasättande av Bibelns auktoritet och trovärdighet tilltagit bland kristna samtidigt som det kristna inflytandet i samhället försvagats allt mer.

Under samma tid har den moraliska standarden stadigt sjunkit i landet. Sedan Sverige lagstiftade om fri abort för fyrtio år sedan har det gjorts drygt 1,2 miljoner aborter. Denna "vård" har varit ett angrepp på själva livet, något som Gud ser mycket allvarligt på och som Han håller vår nation ansvarig för. Visst, varje enskild kvinna som gjort/gör abort kan bli förlåten när hon vänder sig till Jesus och ber om rening. Men som nation bär vi på en blodsskuld som bara förebedjarna kan bära fram inför Guds ansikte och be om förlåtelse för. När Sverige införde lagen om könsneutralt äktenskap den 1 maj 2009, och det blev möjligt med kyrklig vigsel för enkönade par, tog vi ytterligare ett steg mot Guds dom över nationens synd. Gud sanktionerar och välsignar bara

äktenskapet mellan en man och en kvinna eftersom det är så han har skapat människan. Men det innebär inte att de som ingår enkönat "äktenskap" inte är älskade av Gud. Han älskar varje människa, men lever man i synd är man utanför Hans beskydd.

Under dessa fyrtio år har Gud sänt varningar till vårt folk gång på gång, som det står i Jeremia bok då Herren ville varna Israel för att gå på fel väg. På samma sätt menar jag att Gud har talat till Sveriges folk genom olika starka händelser under denna period. En sådan händelse var när officeraren Mattias Flink i Falun gick bärsärkagång med ett automatvapen natten mot den 11 juni 1994 då sju personer dödades. Det är det värsta massmord som ägt rum i Sverige. Denna händelse föregicks av att partnerskapslagen (för homosexuella) klubbades i riksdagen tisdagen den 7 juni. Var det en reaktion i andevärlden som signalerade död? Samma år inträffade den mystiska förlisningen av Estonia natten till den 28 september 1994 då 852 människor omkom. De svenskar som var ombord representerade ett tvärsnitt av befolkningen och blev på så sätt en varning till vår nation och en kallelse att vända om till Herren. Tio år senare rullande en av de starkaste tsunamis som uppmätts i Asien in över stränderna i Thailand där över 500 svenska semesterfirare dog juldagen 2004. Ett par veckor senare drabbade stormen Gudrun södra Sverige då stora arealer skog skövlades och träden låg som brutna tändstickor på bränd jord. Tusentals människor påverkades materiellt och ekonomiskt och en hel del tog självmord. Detta var en stark varning till vårt folk att vända om till Herren. Pingsthelgen samma år 2004 besökte den amerikanske pastorn David Wilkerson Stockholm för sista gången då han bar fram följande budskap: *"Gud säger till Sveriges kristna. Jag kan inte göra allt jag vill med er, eftersom vi är i otakt med varandra. Det beror inte på att ni har fallit i avfällighet eller ondska. Problemet ligger på en annan nivå. Sveriges kristna har gripits av apati och håglöshet..."* Den hälsningen från Gud skakade om oss kristna då men glömdes snart bort och det mesta återgick till "den normala programlunken" i församlingarna.

I mars i år skrev jag i en artikel: *"När det gäller vårt eget land har vi hittills blivit skonade båda vad gäller naturkatastrofer och vår ekonomi, vilket jag tror kan betyda att Gud ännu inte har gett upp om Sverige, utan att Han har en plan för oss i denna sista tid..."* Jag tror fortfarande att Gud inte har gett upp, men denna vår har Han sagt att "kredittiden" för Sverige är förbrukad. Vi (församlingen) har länge syndat på nåden och nu måste vi förstå att Guds tålmod snart är slut. I början på sommaren talade Herren om att det kommer att hända saker som ska skaka om i vårt land. Kommunikationerna är ett sådant område där det skakat ordentligt. Under hela sommaren har allvarliga störningar inträffat i tågtrafiken varje vecka som påverkat tiotusentals människor. Den största skogsbranden i modern tid rasade under första delen av augusti och förstörde skog för minst 700 miljoner kronor. Generationers livsverk gick då upp i rök. Branden startade den 31 juli, dagen efter att Pridefestivalen börjat i Stockholm. Denna sommar har också många mord skett med unga människor inblandade, något som inte skett så frekvent tidigare. Under senare delen av augusti drabbades Västkusten och delar av Värmland av kraftiga skyfall med översvämningar som följd. Lika svåra översvämningar har skett i Malmöområdet med stor förödelse såväl för enskilda som för samhället. Dagen efter riksdagsvalet den 14 september kändes ett djupt jordskalv mellan

Mora och Sveg som uppmättes till 4,5 -5,0 på Richterskalan. Skalvet kunde även registreras i Stockholm. Detta är det starkaste jordskalv som uppmätts sedan 1904 då man mätte ett skalv på Västkusten till 5,5. Var det en illustration till valresultatet som visat på en splittrad och förvirrad nation som behöver helande? Jag tror att Herren använder dessa naturkatastrofer som ett tilltal om att Sverige är i andlig kris och att Han därmed vill få våra hjärtan mjuka så att vi börjar vända oss till honom och be om frälsning.

Att Gud har höga tankar om sitt eget folk förstår man av profeten Sakarjas ord i kapitel 2 vers 8, *"Ty så säger Herren Sebaot, han som för sin härlighets skull har sänt mig till hednafolken som har plundrat er: 'Den som rör vid er, rör vid hans ögonsten'."* Ögonstenen är ögats pupill och är en mycket känslig och viktig del av kroppen. Om den skadas påverkas hela kroppen. Pupillen är Guds kärleksfulla bild på församlingen som mycket dyrbar och användbar för honom. Och precis som ögat ger information till kroppen om dess omgivning så är församlingens uppgift att vara en profetisk röst till samhället. Guds pupill (församlingen) är skadad i Sverige och behöver helas. I Jeremia 6:13-15 och 8:10-12 ser vi att det är profeterna och prästerna som har uppgiften att hela denna skada. Det är alltså de andliga ledarna som Gud håller ansvariga för hur församlingen mår, och det är förebedjarna som har till uppgift att bedja för ledarna så att de kan utföra sin tjänst.

I början på detta år förmedlade Den amerikanske predikanten Mark Dupont har ett stort hjärta för Sverige som han besökt åtskilliga gånger och när han var här i januari i år förmedlade han följande budskap: *"Herren öppnar ett speciellt fönster för "vårvarma vindar" som ska blåsa genom församlingar i Sverige. Det kommer att bli en upptining, en frisk himmelsk doft, och nya saker som knoppas och blommor (nya verk initierade av och med den helige Andes kraft) för dem som gensvarar till DHA. Dessutom kommer det att ske en "korsbefruktning" av historiska mått. Dessa varma vårvindar kommer att skänka glädje till många ledare som gör att de går åstad och samarbetar med andra ledare som de troligen aldrig tidigare har samarbetat med för att utbreda Guds rike. Det är tid att öppna fönstren och släppa ut allt unket och släppa in Guds vindar som är mogna att planteras. Sök inte bara mirakler – sök nya mirakulösa verk som är på väg."* Detta är vad som nu händer på olika håll i landet och jag tror att Gud kommer att öka denna "korsbefruktning" mer och mer.

Fokus för den bibliska gudstjänstens förbön är **ortens** människor och ledare enligt 1 Tim.2: 8, 9, *"Jag vill att männen på varje ort skall be med heliga, upplyfta händer, utan vrede och diskuterande. På samma sätt skall kvinnorna be....."*. Tänk om våra gudstjänster präglades av dessa bibliska anvisningar, då skulle vi få se mer av förvandlade människor och orter i landet! Faktum är att ansvaret ligger på Guds folk för hur det ser ut på det moraliska och politiska området i ett land. För en kristen är det viktigt att lägga sin röst på valdagen, men det är än mer viktigt att be om en andlig förändring i landet. Församlingens böneliv är avgörande för om samhällsatmosfären är god eller dålig. Det har kristna i tidigare generationer förstått, så låt oss inta samma hållning. Församlingen lever kluven och i två världar. Kristna lever både i en religiös och i en sekulariserad värld och förhåller sig till dessa på olika sätt. Sådant måste läggas ner. Josua kunde inte inta staden Ai för att det fanns synd i lägret genom Akan. Se Josua kapitel 7. Det är avfallet i församlingen som är synd inför Gud idag och den hindrar väckelsen som Gud vill sända till vårt

land.

Men vi ser nu att något nytt håller på att hända i landet då allt fler kommer samman i gemensam bön för att söka Herren och be för landet. Det finns en skara kristna i olika sammanhang som inte har "böjt knä för Baal". Det gäller pensionärer såväl som ungdomar som ger sina liv helt för Herren. Dessa är inte fångade av ett bekvämt liv utan de har en nöd för situationen i landet och ett hängivet hjärta för Herren. Gud gör stora ting i det fördolda. En 90-årig "bönetant" fick följande ord under sin personliga umgängelse med Herren i början på sommaren: *"Be för er själva. Våga inta de områden jag har gett er. Ni får inte stanna på samma plats. Frukta inte utan våga gå vägen hela vägen ut som ni har fått av mig"*.

Den lokala församlingen, vilket samfund den än må tillhöra eller vilken etikett den än må ha, bestående av med-lemmar som är födda av Guds Ande, är det främsta redskapet Herren har för att uppfylla sin vilja *"att alla människor skall bli frälsta och komma till kunskap om sanningen"*, 1 Tim. 2:4. Guds kallelse till församlingen är att predika evangelium genom att förmedla ett bibliskt budskap som kan frälsa och förändra människors liv. Människor är inte ovilliga att lyssna till ett personligt vittnesbörd från oss kristna. Det finns ett intresse hos många att få veta vad kristen tro innebär, och man är också öppen för att få förbön.

Gång på gång under detta år har jag upplevt att Jesus gråter över församlingen och människorna i Sverige. Precis som han gjorde när han kom till Jerusalem strax innan han skulle dö på korset. Se Luk. 19:41,42. Jesus gråter över vår obotfärdighet och vår ovilja att prioritera hans vilja i våra liv. Två gånger denna sommar har en äldre kristen kvinna burit fram ett och samma budskap: *"En dom över Sverige kommer mycket snart. Mitt folk vill inte försaka något för att gå i bön och ropa till mig i nöd för sitt land. Man vill göra allt det andra, och blir det tid över kan man ta någon tid i bön. Nej, det räcker inte när landet står inför en katastrof. Jag kommer att sända naturkatastrofer som aldrig förekommit tidigare i detta land. Hur gärna vill jag inte att detta kunde undvikas. Mina älskade barn, sorgen i mitt hjärta är stor över detta land. Min tid är utmätt. Ännu en kort nådatid, en mäktig besökelsestid, där stora skaror blir frälsta. Jag har inte övergett detta land, utan min nåds hand är ännu utsträckt för att rädda människor undan vredesdomen."* Låt oss lyssna till Herrens röst och lyda vad han säger. Då kommer vi snart att få se Guds Ande verka på ett sätt som vi inte varit med om tidigare.

Claes-Göran Bergstrand. 2014-09-18